

РЕШЕНИЕ № 34

гр. София, 13.01.2015г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН съд, втори въззивен състав в открито заседание на пети септември през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕМИЛИЯ ПЕТКОВА
ЧЛЕНОВЕ: ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ
КРАСИМИРА РАЙЧЕВА

при секретаря Р. Е. и с участието на прокурор Мария Нейкова, като разгледа докладваното от съдия Кояджиков ВНОХД № 100 по описа за 2014г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XXI НПК.

Образувано е по протест на прокурор при СП срещу присъда от 10.05.2014г. на СпНС, 8-ми състав, по НОХД № 159/2014г., с която подсъдимите К. Я. К. и Ю. И. М. са признати за НЕВИННИ в това, че през месец ноември 2010г. в [населено място], в условието на продължавано престъпление, в съучастие, като съизвършители, в качеството им на длъжностни лица- старши полицаи в ГКПП С., възползвали се от служебното си положение, превели през границата на страната ГКПП С., отделни лица: на 04.11.2010г. – Н. С. Т. от [населено място] и на 28.11.2010г. – Л. Х. В. от [населено място], без разрешение на надлежните органи на властта и на основание чл. 304 НПК ги е оправдал по повдигнатите им обвинения за престъпление по чл. 280, ал.2, т.5, вр. ал.1, вр. чл.20, ал.2, вр. чл.26 от НК, за всеки от тях.

В протеста прокурора при СП е релевирал възражения за необоснованост и незаконосъобразност. В протеста се извършва анализ на събраните по делото доказателства, като се прави заключение, че от тях може да бъде направен категоричен извод за виновността на подсъдимите К. и М. в извършване на престъплението, за което се обвиняват.

Предлага се да се отмени постановената от СНС присъда по НОХД № 159/2014 г. и да се постанови нова, с която да се признаят К. Я. К. и Ю. И. М. за виновни в извършването на престъпление по чл. 280, ал.2, т.5, вр. ал.1, вр. чл.20, ал.2, вр. чл.26 от НК.

Въз основа на определение на АСНС, постановено на 04.09.2014г., пред въззивната инстанция е проведено допълнително съдебно следствие, като са допуснати до разпит и изслушани свидетелите Д. Ч., И. Г. и В. Й..

В съдебното заседание пред апелативния специализиран наказателен съд, представителят на АСП поддържа подадения от прокурор при СП протест срещу оправдателната присъда на Специализирания съд. Според прокурора, в хода на разследването били събрани достатъчно доказателства, че е осъществен от обективна и субективна страна състава на престъплението, за което е повдигнато обвинение на двамата подсъдими К. и М.. Прокурорът привежда като аргумент за доказаност на обвинението данните събрани в резултат на експлоатираните СРС, който според прокурора установяват за уговорка между двамата подсъдими, за превеждане през границата на св. Т. и В., въпреки наложената им забрана за напускане на страната. Иска

отмяна на оправдателната присъда и постановяване на осъдителна такава, като се определи наказание за двамата подсъдими около минималния размер, с приложение на чл.66 от НК.

Защитникът на двамата подсъдими изразява становище, че подадения от прокурор от СП протест е неоснователен и следва да бъде оставен без уважение. Отправя се искане за потвърждаване на присъдата на СНС

Съдът, след като прецени събраните по делото гласни и писмени доказателства и доводите на страните, намери за установено следното:

Обжалваната присъда на СНС 8-ми с-в е постановена след второ поред първоинстанционно производство по делото. Преди това с присъда на СНС 2-ри с-в по НОХД № 329/2012г. подс. К. Я. К. и Ю. И. М. са признати за невиновни за извършено престъпление по чл. 280, ал.2, т.5, вр. ал.1, вр. чл.20, ал.2, вр. чл.26 от НК. Присъдата на СНС 2-ри с-в е била протестирана и по повод протеста е образувано ВНОХД № 243/12г. по описа на АСНС трети въззивен състав, по което с решение от 12.04.2013г. е потвърдена присъдата на СНС. По касационен протест пред ВКС е било образувано наказателно дело № 1264/2013г. по описа на ВКС и с Решение от 28.10.2013г., е било отменено въззивното решение и потвърдената с него присъда по НОХД №329/2012г. на СНС и делото е върнато на първоинстанционния съд за разглеждане от друг състав на съда.

Настоящия състав на въззивната съдебна инстанция намери, че при повторното провеждане на първоинстанционното съдебно производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2 от НПК, а именно липса на мотиви. Съдът прецени, че атакуваната присъда е постановена в нарушение на чл.14 НПК, което се явява абсолютно основание за отмяната ѝ.

Мотивите на контролирания съд по съдържание, в целия си обем, представляват буквален препис на мотивите на присъдата по НОХД №329/2012г. по описа на СНС 2-ри състав.

Дори и с оглед факта, че двете произнасяния на СНС са по едно и също дело, с един и същ предмет, то е невъзможно изводите, при разглеждането на делото от различни съдебни състави и при провеждане на ново съдебно следствие, да бъдат словесно формулирани по еднакъв начин. Освен това, фактическите положения, приети за установени трябва да се подкрепят от доказателствата по делото, каквото не е направено от контролирания съдебен състав. Това прави контролираната присъда необоснована. В създалата се ситуация съществува сериозно съмнение за необосновано формиране на вътрешното убеждение на решаващия делото съд, което всякога нарушава правото на защита на привлечените към наказателна отговорност лица. В случая под сериозно съмнение е поставено и изискването делото да бъде разгледано и решено от независим и безпристрастен съд. За последното се изисква съдът да не е предубеден по отношение на решението, чието постановяване предстои, да не допуска да бъде повлиян от информация извън съдебната зала, а да основа становището си върху обективните доказателства, представени по време на процеса. В този смисъл българската върховна съдебна инстанция неотменно е поддържала становището, че решаващите изводи на съда относно наличието или липсата на престъпно деяние не могат да се изграждат на обстоятелства и факти, които не са установени по реда на НПК. В този смисъл са Р 201-87-ВК; Р 579-07- III н.о.; Р 579-07- III н.о.; Р 95-14-II н.о. и други.

Наред с това чл.6 КЗПЧОС предвижда като елемент от правото на справедливо гледане на делото изискването съдебното решение да бъде мотивирано, като обхватът на това задължение зависи от естеството на решението и може да се прецени само в конкретното дело. Затова и Европейският съд в свои решения последователно е

приемал, че правораздавателният орган не е длъжен да дава подробен отговор на всеки довод, но ако въобще липсват мотиви, предвидените средства за защита могат да се окажат илюзорни, като е направил и извода, че степента на подробност на мотивите се определя от това какво изисква ефективното средство за защита във всеки конкретен случай. В коментиранията ситуация контролираният съдебен акт страда от съществен порок – липса на съществена част от мотивите, а съобразно константната практика на ВКС липсата на мотиви всякога съставлява съществено процесуално нарушение и е безусловно основание за отмяна на присъдата.

При така направената служебна проверка на атакуваната присъда съдът намери посочените нарушения на процесуалния закон за съществени и съставляващи основания за отмяната ѝ, които освен това не могат да бъдат санирани от въззивната инстанция. Всичко това налага връщане на процеса в неговата предходна фаза.

Действително с настъпилите изменения в чл. 335, ал. 3 от НПК с ДВ бр.93 от 25.11.2011 г. е предвидено, че когато са налице повторно условията на чл. 335, ал. 2 от НПК, въззивният съд не връща делото за ново разглеждане, а го решава по същество. Този състав на АСНС приема обаче, че абсолютните процесуални нарушения посочени в чл. 348, ал. 3, т.1- т.4 от НПК, каквото без съмнение са и липсата на мотиви, какъвто е и настоящия случай, следва да бъде изключено от приложението на цитираната норма, защото противното би означавало да се игнорира принципа на осъществяването на правораздаването в страната в съответствие със закона и правилата предвидени в НПК, за сметка на бързото правораздаване. Според мнението на съдебния състав на АСНС, целта на изменението на нормата, ограничаваща възможността въззивната инстанция да връща делото на първоинстанционния съд повече от един път, е не само за постигане на процесуална икономия и решаване на делото в разумни срокове, но и гарантиране съблюдаването на правата на страните и от двете съдебни инстанции при разглеждане и решаване на делата. Не следва да се приема, че нормата на чл. 335, ал. 3 от НПК предоставя възможност на втората инстанция да реши делото по същество, въпреки, че не разполага с мотивиран съдебен акт, който следва да провери, като се абстрахира от допуснатото абсолютно нарушения на процесуалните правила, каквото е липсата на мотиви към постановената присъдата. Цитираната норма би следвало да се прилага тогава, когато допуснатите от първата инстанция нарушения са такива, че е възможно тяхното отстраняване, чрез законосъобразно повтаряне на опороченото действие, или например допълване на мотивите, в някои техни части, но не и тогава, когато тези мотиви, въобще не съществуват. Ето защо, настоящия състав на въззивния съд, намери, че въпреки положените усилия за изпълнение на указанията на ВКС дадени в отменителното му решение и проведеното от него допълнително въззивно съдебно следствие, не е в състояние да реши делото по същество, поради констатираното абсолютно процесуално нарушение, изразило се в липсата на мотиви изобщо към атакувания съдебен акт.

Отделно от изложеното дотук, настоящия въззивен състав счита, че в конкретния случай не може да намери приложение забраната визирана в разпоредбата на [чл. 335, ал. 3 НПК](#), тъй като първоначалното връщане на делото е станало не от въззивната инстанция, а от ВКС и то не първата или въззивна инстанция, а на прокурора за отстраняване на съществени нарушения на процесуалните правила на досъдебното производство.

По изложените съображения и на основание чл.334 т.1 от НПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ присъда от 10.05.2014г., постановена по НОХД № 159/14г. СпНС, 8 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СНС от стадия съдебно заседание.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.